
Wie zijn wij?

Geschreven door Baan - 30/03/2008 17:59

Ik ben Hendrikus Baan getrouwd met Johanna, het liefste meisje van de wereld en hebben 4 kinderen, Jorien. Marten. Esther en Christian.

Jorien is getrouwd.

Esther is getrouwd.

Johanna is docente EHBO en BHV, Boekhouder in enkele kleine bedrijfjes.

Ze heeft dus 8 Baantjes.

Jorien is getrouwd met Peter en is uitvoerder in de infrastructuur, wegebouw Dura Vermeer

Jorien is verpleging verzorgster bij gehandicapten.

Marten is uitvoerder in de Bouw en heeft op dit moment 37 luxe woningen in Leiderdorp (Akor)

Heeft een vriendin Mendi en gaat in juni samenwonen in hun eigen huis.

Esther is werkzaam op een boekhoudkundig administratie kantoor.

Adriaan (Esther) werkt in een timmerfabriek.

Christian is timmerman bij de AKOR .

En zelf ben ik leraar Installektro en metaal techniek.

Tsjechie is mooi en rustig en zie door de jaren heen dat het snel EUROPA is

De mensen werken er voor dat kun je zien aan alles om je heen.

Een heerlijk land om tot rust te komen.

Goede contacten opgebouwd in het reuzen gebergte.

Op de foto de meest rechtse zijn vrienden van Jorien en Peter en gaan altijd mee op wintersport.

<http://www.tsjchievakanties.com/images/fbfiles/images/GROEPSFOTO.JPG>

=====

Re:Wie zijn wij?

Geschreven door coosje - 30/03/2008 19:17

Vitame vas, Ahoy Hendrikus, Johanna en natuurlijk de kids, ook hartelijk welkom op ons nieuwe forum en wat leuk al de tips die je al geplaatst hebt. En natuurlijk babbelen we even op de meeting bij Jan en Akkelien, kunnen we misschien gelijk even afspreken waarneer jullie bij ons een bakkie komen doen.

Groetjes Coosje

=====

Re:Wie zijn wij?

Geschreven door Baan - 01/04/2008 14:24

Testen plaatsen foto

Ik zie weer wat foto`s.

Ik had de pagina geweigerd op Mozilla-Firefox.

sorry voor de schrik die ik je hebt bezorgt.

=====

Re:Wie zijn wij?

Geschreven door Baan - 28/11/2009 22:00

Avontuur of nachtmerrie.

Dat er in de familie enkele mensen rondlopen met een kromme bovenrug dat weten we allemaal, och gewoon een familie kwaal.

Af en toe de Chiropractor of mensendieck therapie , en het gaat weer goed.

Naar mate je ouder wordt moet je inleveren qua kracht en bewegingen.

Je voelt meer en je kunt minder, dat is toch gewoon?

Zo is het mij ook vergaan de afgelopen jaren, na enkele bezoeken per jaar bij de Chiropractor voor een behandeling , gaat het weer uitstekend met mijn lichaam.

In het voorjaar is Johanna geveld door een hernia, en geopereerd.

Je denkt dat moet mij niet overkomen , wat een zorg.

Toen ik in de tuin bezig was van de zomer zegt mijn buurman Henk Jansen (Fysiotherapeut), het gaat achteruit met je rug, ik zie dat het ronder gaat worden.

We hebben een nieuwe therapie in een stoel, de bovenbenen schakelen we uit en je gaat trainen om de spieren in de rug sterker te maken, dat is wel iets voor jou.

De Chiropractor afspraak afgezegd en opgegeven voor de stoel.

In september gestart met een scan van de rug en daarna 10 weken trainen en dan weer een scan om de verschillen te kunnen zien. (training Dorsano. (<http://www.lage-rugpijn.nl/>) De conclusie na 10 weken trainen, was dat ik twee zeer beweegbare delen in de rug heb en de andere stukken te stug, dus gaan we door om die te trainen dat ze soepeler mee gaan doen, het lijkt een logische oplossing.

Ik heb met Henk Jansen(Fysiotherapeut) dit besproken en we zijn tot de conclusie gekomen dat we niet eerder verder gaan trainen , we willen eerst weten waarom er twee zeer beweegbare wervels aanwezig zijn, dus een MRI scan laten maken.

Dokter Baan was op bezoek om Johanna haar Hernia hechten er uit te halen, we hebben de afspraak gemaakt dat ik op spreekuur kom aanstaande woensdag morgen om 09.00 uur. Hier kwam uit dat ik van alle kanten foto`s moest laten maken van de gehele rug.

â€"Gebeld met de radioloog en een afspraak gemaakt voor volgende week donderdag om 15.40 uur. Zo dat is geregeld. Ik heb een aantal telefoontjes gepleegd met mensen die ik ken(Netwerken) en heb een mooie kans dat mijn plannetje lukt.

Ik ga dan maar gelijk even langs de gemeente werf in Holten, ik heb daar voor de school een deal kunnen maken met de toegang slagbomen, die daar toch maar in het schroot zouden verdwijnen.

De zaak bekeken en kom tot de conclusie dat ik die vandaag moet weghalen, omdat morgen het straatwerk opgebroken wordt, en dan is het lastiger om er bij te komen.

Ik bel mijn collega op om een uurtje te kunnen helpen, hij was bereid dat te doen en kwam ter plaatse met de aanhanger. De slagbomen gedemonteerd en dat naar school gereden.

De kasten moesten wel naar binnen gebracht worden, omdat het elektronica is en de deur was er afgesloopt , en kon dus door water onbruikbaar worden.

Tijden het samen afpakken van de materialen hoorde ik een â€œknapâ€• in mijn rug, ik schreeuwde wat en ik lag in de bosjes.

De benen voelde ik even niet meer , maar door mij uit te rekken en worstelen met me zelf kon ik een stand vinden dat het minder pijnlijk was. Na enkele minuten kon ik langzaam gaan staan tegen de aanhanger en werd heel erg warm en zweterig en D.J. bood me aan water te halen, heerlijk was dat ik had dat echt nodig. Ik voelde dat ik even moest gaan zitten in de stoel van mijn auto, om de rug steun te geven, en dat ging heel goed, ik had steun in de lende en de pijn ebde wat weg. Getraind met het gas pedaal en kracht gezet op de rem, prachtig toch ik rij door naar huis . D.J. bood aan om mee te gaan maar ik had genoeg lef om het alleen aan te kunnen op een veilige manier.

Bijna thuis moet ik nog enkele verkeersdrempels over, en bij de eerste dacht ik nog, Wat lastig die dingen, thuis de auto achterwaarts op het oprit gereden met de reden dat het 3 meter korter is en geen stoep hoeft te nemen. Gauw naar binnen en tabletten van het aanrecht nemen die daar jammer genoeg al geruime tijd liggen voor Johanna haar pijn bestrijding. Maar voor ik die 10 meter had overbrugt was de pijn zo heftig dat ik geen woord meer kon uitspreken. Ik heb alleen stoel gezegd ,

D.J. belde op mijn mobiel maar ik zat voorover aan de keukentafel en kon dus nog niet de telefoon oppakken omdat die klem zat, maar gelukkig belde die even later weer en kom Johanna het verhaal van hem horen wat er was gebeurd. Johanna heeft Henk Jansen opgehaald, en was er toen ik weer kon praten alles uitgelegd en hierdoor was het voor Johanna weer iets duidelijker en dat bracht iets meer rust. Op advies het foto maken een week naar voren geschoven, ik kan de foto`s morgen al laten maken om 16.00 uur bij het nieuwe medisch centrum. Die woensdag middag liep ik gewoon door de kamer met spier pijnen die voor mijn gevoel niet snel genoeg verdween. De school was op de hoogte gebracht dat het de komende dagen niets zou worden .Op tijd naar bed en morgen wordt het beter. Donderdag morgen wat stram en stug op staan maar och het gaat na een paar uur weer aardig met lopen door de kamer en keuken. Mijn gedachten zijn op school, wat jammer dat ik niet bij mijn jongens ben en leuke dingen met ze kan doen. Ik heb op deze manier vanavond bij het eten niets nieuws te vertellen. Maar ik heb het er gelukkig goed afgebracht, het is al beter dan gisteren, en straks een paar foto`s laten maken om vervolgens een traject af te spreken om van de rugpijn af te komen. Het is half vier en we maken ons, Mendy (schoondochter) en ik om naar de radioloog af te reizen, Jammer dat Johanna niet mee kan ik heb daar altijd veel steun aan.

We gaan de trailer in via 5 treden en melden ons bij de receptie met het consult.

Natuurlijk moeten we even wachten op de beurt en dan naar binnen.

Het gaat niet vanzelf het kost best wel energie om voor de gevoelige plaat op de juiste stand te poseren, De fotograaf zei een paar keer :U heeft pijn? Och dat ben ik wel gewend hoor het gaat nog best op dit moment, na een half uur is alles achter de rug en kan op mijn voorlopige uitslag wachten van de specialist. Ik had namelijk gevraagd om niet 5 werkdagen te moeten wachten op de uitslag, omdat ik nu toch uitgeroosterd was van school. Ik zou mooi nog naar de huisarts kunnen voor een bespreking over het vervolg van het traject. Maar dat pakte iets anders uit dan ik wenste. Over de uitslag werd gecorrespondeerd met de fotograaf en de receptioniste Ik moest direct plat op een bankje gaan liggen , gestrekte rug , nek en benen, en mocht mij niet meer bewegen. Wat een schrik en pijn, ik kan mijn hele leven al niet op mijn rug liggen en nu moest ik. Ik hoorde dat de ambulance was gebeld . en dat er politie op komst was om te assisteren bij het transport uit de trailer. Afgevoerd op een crash plank en vast gesjord met veel klitten bandjes en heel VEEL meer pijn dat nodig is kom ik op de EHBO in Almelo aan. Ik heb daar 4 uur moeten liggen voordat er een CT scan gemaakt kon worden. Ik heb daar zoveel pijn gehad van het plat op de rug liggen dat ik dat niet kan beschrijven. En wat denk je van Johanna die mij niets vermoedend heeft laten gaan om een foto te laten maken. Ze maakte zich echt zorgen hoor,

ze kon niet komen om me te steunen en met eigen ogen te zien hoe de situatie was. We hielden haar op de hoogte via de telefoon, maar dat is het net niet in zo'n situatie. Waarom het bij de EHBO zolang duurde? Dat had zeer zeker te maken met de ICT (Irritante Computer Techniek). de verplegers konden niet inloggen, en konden dus hun werk niet doen. Let op: dit zijn mijn woorden. Na dat er een TC scan was gemaakt kreeg ik eindelijk een matras maar ook een katheter aangemeten, maar gelukkig ook wat te drinken en eten aangeboden. Ik heb een medicijn gevraagd om te gaan slapen. Het was ruim 01.00 uur dat ik sliep. De volgende morgen om 06.30 was ik wakker en kreeg bericht dat ik een stabiel fractuur had en alles mocht gaan doen, dus alleen naar de toilet en de douche en wat gaan wandelen. Ongelofelijk toch? Om 11.00 uur zou ik de CT scan gaan bekijken maar die deed het niet door een ict storing, wachten tot 16.00 uur . weer een poging om de Ct scan te kunnen zien, dit is ernstig is mijn conclusie, en ben best bang geworden .

Ik mocht naar huis en alles doen behalve tillen en sporten. Met een rustgevend recept voor de spieren , We zijn zonder ontslag papieren of vervolg afspraken naar huis gereden.

De volgende morgen wat stug maar minder pijn lopen door de kamer en keuken .

Het gaat steeds beter met opstaan en lopen. Ook zondag veel vooruitgang geboekt. En Maandag weer een stuk minder last van de spieren, het gaat de goede kant op.

Nog even afwachten wat de huis arts zegt vandaag want die komt even langs, en hoop dat hij mij wat kan gerust stellen en een vervoltraject kan voorstellen.

Ik loop op dit moment behoorlijk recht op zonder pijn, dat is lang geleden?

Maar ik ben er nog niet.

Hendrikus.

=====

Re:Wie zijn wij?

Geschreven door coosje - 29/11/2009 08:08

Jeetje jongen wat een verschrikkelijk rot verhaal,nou ik vind het een nachtmerrie.En ja breek me de mond niet open,over ziekenhuizen.Dan weet ik er ook nog wel een paar ,maar dat doen we dus niet want ze doen gelukkig ook een hoop goeds.Fijn dat de pijn nu een eind weg is maar dat het bij jullie thuis niet zo lekker gaat de laatste maanden is een feit.Ik hoop dat jij en Johanna van de winter toch weer kunnen genieten van een vakantie want dat doet een hoop elende vergeten.

=====